

Kombinowana metoda układania płytek

Peter Stemmermann - Tłumaczył Andrzej Machalski

Pojęcie metody kombinowanej jest używane przy wykonywaniu okładzin ceramicznych metodą cienkowarstwową, z zastosowaniem hydraulicznie twardniejących zapraw, tzw. cienkowarstwowych, klejów dyspersyjnych lub epoksydowych.

Przy metodzie kombinowanej odpowiednio do metod "pływania w zaprawie" i "rozprowadzania zaprawy" nakłada się najpierw zaprawę cienkowarstwową lub klej. Przy pierwszej z tych metod zaprawę cienkowarstwową nakłada się na podłoże w dwóch fazach roboczych. W 1. fazie zaprawę cienkowarstwową narzuca się packą na podłoże, w 2. fazie zaprawę cienkowarstwową rozprowadza się pionowo szpachlą zębatą.

Następnie zaprawę cienkowarstwową nanosi się listwą zębatą na spodnią stronę układanej płytki lub płyty. Zaprawę cienkowarstwową należy tak nakładać, aby pociągnięte w niej rowki po spodniej stronie płytki były pod kątem 90° do rowków zaprawy cienkowarstwowej naniesionej na podłoże. Płytki lub płyty należy układać przed pojawieniem się na zaprawie na podłożu tzw. skórki.

Metodę kombinowaną należy stosować na zewnątrz budynku, w basenach pływackich i bezpośrednio na przylegających do nich powierzchniach, jak również do silnie zużywanych posadzek i na innych obszarach, które wymagają w dużym stopniu pełnopowierzchniowego osadzenia ceramicznego materiału okładzinowego.

Wskazówki praktyczne

Wadą metody kombinowanej jest to, że wykonywanie okładzin ceramicznych jest bardzo czasochłonne i wymaga drogiej robocizny. Ponadto w praktyce okazało się, że pełne, bez "raków" osadzenie płytki jest prawie niemożliwe. W szczególności układanie płytek i płyt na obszarach styku z gruntem przy użyciu zapraw cienkowarstwowych okazało się nieprzekonywujące.

W takich wypadkach okazało się korzystne użycie zapraw rozpliwających się. Ta nowa generacja zapraw cienkowarstwowych ma taką właśnie cechę, dzięki której możliwe jest pełnopowierzchniowe układanie okładzin ceramicznych metodą "pływania w zaprawie". Jeżeli podłoże nie jest dostatecznie równe, to przed układaniem cienkowarstwowym powinno się je wyrównać odpowiednimi masami wyrównawczymi.

Alternatywy

Kombinowana metoda układania płytek i płyt na obszarach styku z gruntem może być zracjonalizowana i zoptymalizowana przez użycie wspomnianej zaprawy rozpliwającej się metodą "pływania w zaprawie".

Literatura

KRANZ K.-H.: Dick-, D.nn- und Fließbettmörtel (Zaprawy grubo-, cienko- i rozpliwnowarstwowe). Fliesen und Platten. 6/93.
DIN 18156 T.1. Stoffe f.r keramische Bekleidungen im D.nnbettverfahren. Begriffe und Grundlagen (Materiały do okładzin ceramicznych w metodzie cienkowarstwowej. Pojęcia i podstawy).
DIN 18157 T.1. Ausf.hrung keramischer Bekleidungen im D.nnbettverfahren. Hydraulisch erhartende D.nnbettmörtel (Wykonanie okładzin ceramicznych w metodzie cienkowarstwowej. Hydraulicznie twardniejące zaprawy cienkowarstwowe).
DIN 18157 T.2. Ausf.hrung keramischer Bekleidungen im D.nnbettverfahren. Dispersionsklebstoffe (Wykonanie okładzin ceramicznych w metodzie cienkowarstwowej. Kleje dyspersyjne).
DIN 18157 T.3. Ausf.hrung keramischer Bekleidungen im D.nnbettverfahren. Epoxidharzklebstoffe (Wykonanie okładzin ceramicznych w metodzie cienkowarstwowej. Kleje epoksydowe).